

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

Retten kan bevilge skilsmisse på begæring af en af ægtefællerne eller begge, hvis deres ægteskab er fuldstændigt og uopretteligt brudt sammen. Når der bevilges skilsmisse, skal ægtefællernes fælles mindreårige børns tarv være et af de primære hensyn.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Der kan bevilges skilsmisse, hvis ægteskabet er fuldstændigt og uopretteligt brudt sammen. Retten optager bevis derfor. Retten kan også af egen drift kræve, at der optages bevis. Ægtefællernes endelige og fælles viljeserklæring (gensidigt samtykke) om skilsmisse, som er afgivet uden utilbørlig påvirkning, er tegn på, at ægteskabet er fuldstændigt og uopretteligt brudt sammen. Det kan navnlig fastslås, at ægteskabet er fuldstændigt og uopretteligt brudt sammen, hvis ægtefællerne ikke længere bor sammen, og det – på grundlag af den proces, der førte til parrets separation, og hvor lang tid de har boet hver for sig – er usandsynligt, at de vil finde sammen igen.

Ægtefællernes fælles og endelige viljeserklæring om skilsmisse afgivet uden utilbørlig påvirkning anses for at være tilstrækkeligt bevis for, at ægteskabet er brudt sammen. Hvis ægtefællerne har afgivet en sådan fælles erklæring, er der derfor ikke behov for en grundig undersøgelse af ovennævnte separationsgrunde.

Ægtefællernes beslutning kan anses for at være endelig, hvis de har indgået aftale om forældremyndighed over deres fælles børn, samvær mellem ikkebopælsforælderen og barnet, underholdsbidrag, brug af parrets fælles hjem og på anmodning ægtefællebidrag (aftalen skal godkendes af retten). Hvis ægtefællerne aftaler fælles forældremyndighed, behøver de ikke at aftale betingelser for samvær. De skal imidlertid fastlægge, hvor barnet skal bo. Derfor er det forskelligt, hvor meget ægtefæller, som begærer skilsmisse på grundlag af deres gensidige samtykke, skal aftale, alt efter om de vælger fælles forældremyndighed.

Det er vigtigt at bemærke, at i modsætning til tidligere findes der ikke længere bestemmelser om en aftale mellem ægtefællerne om bodeling i den civile lovbog.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

Ægteskabet afsluttes med en skilsmisse. Når skilsmissen bevilges, indgås der retsforlig om forældremyndighed over og forsørgelsespligt for det fælles barn, samvær mellem forælder og barn, ægtefællebidrag, brug af parrets fælles hjem og i tilfælde af fælles forældremyndighed, barnets bopæl, hvis parterne kan blive enige om dette, og det opfylder de lovbestemte krav. Hvis parterne ikke kan blive enige, afgøres dette af retten. Ægtefællerne behøver ikke at blive enige om bodelingen for at få bevilget skilsmisse af retten.

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Efter skilsmissen eller omstødelsen af ægteskabet bruger de tidligere ægtefæller fortsat de samme navne. Hvis de ikke ønsker det, kan de underrette personregisterføreren efter skilsmissen eller ægteskabets omstødelse. Hustruen må imidlertid aldrig bruge sin eksmands navn med "fru" foran, hvis hun ikke brugte navnet, da de var gift. På anmodning fra manden kan retten forbyde, at ekskonen bruger hans navn i en form, som gør, at han kan identificeres, hvis hustruen blev fængslet for en strafbar handling. Hvis hustruen gifter sig igen, må hun ikke længere bruge sin eksmands navn med "fru" foran. Hun vil heller ikke genvinde denne ret, selv om hun igen bliver skilt.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Efter skilsmissen har de tidligere ægtefæller ikke længere fælleseje, og de kan hver især anmode om bodeling. De kan anmode om godtgørelse for overførsler fra deres fælles formue til deres separate formue eller overførsler fra deres separate formue til deres fælles formue samt for forvaltnings- og vedligeholdelsesudgifter. Der kan ikke anmodes om godtgørelse for udgifter, hvis ægtefællerne har givet afkald på deres ret til de pågældende midler. Der kan kun ydes godtgørelse for separat formue, som er brugt eller udtømt i løbet af ægteskabet, i undtagelsestilfælde og behørigt begrundede tilfælde.

Ægtefællernes andel af den fælles formue, som de har på tidspunktet for skilsmissen, skal om muligt deles mellem dem i naturalier. Separat formue, som ægtefællerne besidder på tidspunktet for skilsmissen, skal også deles i naturalier. Hvis det af en grund ikke er muligt eller ville forårsage en betydelig forringelse af værdien af aktiverne, vil retten i tilfælde af uenighed beslutte, hvordan boet skal deles. Der kan ikke søges godtgørelse for mistede fælles eller separate aktiver, hvis ægtefællerne ikke har nogen fælles formue på tidspunktet for skilsmissen, og den part, der skylder penge, ikke har egen formue.

Hvis ægtefællernes fælles formue deles på grundlag af en aftale mellem dem, vil en sådan aftale kun blive betragtet som gyldig, hvis den er skriftlig og er i form af et offentligt attesteret dokument eller et dokument, som er attesteret af en advokat. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på deling af løsøre, som indgår i den fælles formue, hvis delingen blev foretaget på grundlag af et påkrav.

Hvis ægtefællerne ikke indgik en aftale om delingen af den fælles formue, eller hvis den indgåede aftale ikke regulerer alle krav, som måtte opstå i forbindelse med skilsmissen, kan retten anmodes om at foretage bodeling og udligne krav. Retten skal sikre, at ingen af ægtefællerne får en utilbørlig økonomisk fordel i forbindelse med udligning af krav på formuen.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Forældre er forpligtet til at dele de midler, der er til rådighed for deres underhold, med deres børn, også ud af deres egne midler. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis barnet kan forsørge sig selv med løn fra et arbejde eller fra indtægten fra barnets aktiver, eller hvis barnet har en nær slægtning, som kan have en underholdspligt. Forældremyndighedsindehaveren forsørger barnet i naturalier, mens ikkebopælsforælderen primært betaler kontant (underholdsbidrag).

Hvis retten pålægger en forælder underholdspligt, vil den også fastsætte beløbet. Retten kan i sin dom bestemme, at det underholdsbidrag, der skal betales, automatisk skal reguleres hvert år efter forbrugerprisindekset, der offentliggøres hvert år af det ungarske statistikkontor fra 1. januar det efterfølgende år. Så vidt muligt skal spørgsmål om forældreansvar afgøres i en fælles aftale mellem forældrene.

Hvis forældrene ikke kan nå til enighed om disse spørgsmål, vil retten give forældremyndigheden til den forælder, som efter rettens vurdering bedst kan udvikle barnet fysisk, mentalt og moralsk. Hvis anbringelse af barnet hos forældrene ville skade barnets tarv, kan retten give forældremyndigheden til tredjemand, hvis denne selv ansøger om forældremyndigheden.

Barnet har ret til direkte personlig kontakt med ikkebopælsforælderen. Ikkebopælsforælderen har ret og pligt til at have et personligt forhold og regelmæssig direkte kontakt med barnet (samværsret). Den forælder eller anden person, der har forældremyndigheden, må ikke krænke samværsretten.

Forældremyndighedsindehaveren og ikkebopælsforælderen skal samarbejde med hinanden og respektere den anden parts familieliv og privatliv med henblik på at sikre barnet en afbalanceret udvikling. Forældremyndighedsindehaveren skal regelmæssigt informere ikkebopælsforælderen om barnets udvikling, helbred og skolegang og må ikke nægte at give den anden part oplysninger, som denne beder om.

Forældre, som bor hver for sig, har en fælles ret til at afgøre vigtige spørgsmål om barnets fremtid, selv om én af dem har forældremyndigheden ved fælles aftale eller rettens afgørelse, bortset fra hvis retten har indskrænket eller ophævet ikkebopælsforælderen forældreansvar. Vigtige spørgsmål om barnets fremtid omfatter brug eller ændring af en mindreårigs navn, barnets bopæl ud over hos forældremyndighedsindehaveren, barnets permanente bopæl eller etableringssted i udlandet samt barnets nationalitet, uddannelse og karriere.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

En ægtefælle kan kræve ægtefællebidrag fra den anden ægtefælle efter separation eller, i tilfælde af skilsmisse, kan en tidligere ægtefælle kræve ægtefællebidrag fra den anden tidligere ægtefælle, hvis denne har behov for det i god tro, medmindre den (tidligere) ægtefælle, som kræver ægtefællebidrag, ikke har gjort sig ufortjent til det på grund af dennes adfærd i løbet af ægteskabet. Betaling af ægtefællebidrag må under ingen omstændigheder gøre bidragsbetaleren ude af stand til at forsørge sig selv eller gøre den eller de personer, som sidstnævnte skal underholde sammen med den tidligere ægtefælle, som kræver ægtefællebidrag, ude af stand til at klare sig. Forpligtelsen til at betale ægtefællebidrag kan være tidsbegrænset, hvis det kan antages, at den part, der kræver ægtefællebidrag, ikke længere vil have behov for det efter dette tidsrum.

Hvis ægtefællen eller den tidligere ægtefælle kræver ægtefællebidrag som følge af en forværring af dennes situation mere end fem år efter separationen, vil dette kun blive imødekommet af billighedsgrunde og i undtagelsestilfælde. Hvis ægtefællerne boede sammen som par i mindre end et år og ikke har nogen fælles børn, vil den tidligere ægtefælle, som har behov derfor, kun være berettiget til ægtefællebidrag i en periode, som svarer til længden af deres samliv. Af billighedsgrunde og i undtagelsestilfælde kan retten kræve betaling af ægtefællebidrag i en længere periode.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

Når parterne er blevet separeret, er deres fælles ægteskabelige liv afsluttet. Når separationen er trådt i kraft, kan parterne bl.a. anmode retten om at foretage bodeling.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Retten vil vurdere, hvornår ægtefællernes samliv startede og sluttede, og dermed hvor lang tid de har haft fælles formue. I forbindelse med sin skønsudvælgelse skal retten undersøge de forskellige aspekter af ægtefællernes liv sammen (seksuelt forhold, økonomisk afhængighed, fælles hjem og husholdning, udtryk for parrets sammenhold, fælles børn, slægtninge, pleje af den anden ægtefælles barn osv.). Derfor afgør retten, om ægtefællernes samliv vil fortsætte eller ophøre ved at analysere alle de indbyrdes forbundne faktorer relateret til økonomi, familie, følelser og hensigt. Hvis en af disse mangler, betyder det ikke nødvendigvis, at ægtefællernes samliv er ophørt, navnlig hvis der er en objektiv årsag til det.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

Eftersom separation betyder, at ægtefællernes ægteskabelige liv er afsluttet, kan ægtefællerne frit anmode om bodeling. På dette tidspunkt er ægteskabet endnu ikke opløst i juridisk forstand, men ægtefællerne kan hver for sig erhverve aktiver, bortset fra tidligere eksisterende fælles formue. Med hensyn til sidstnævnte skal parterne nå til enighed, eftersom formodningen om samtykke ikke længere finder anvendelse. Hvis ægtefællerne har fælles børn, skal de nå til enighed om deling af forældremyndigheden.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Et ægteskab betragtes kun som opløst, hvis det er blevet erklæret opløst ved dom afsagt af retten. Kendelsen om opløsningen af ægteskabet gælder for alle involverede personer. Retsvirkningerne af det omstødte ægteskab er fastsat i lovgivningen.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Ægteskabet er ugyldigt, hvis en af parterne stadig er gift eller i et registreret partnerskab. Endvidere er ægteskabet ugyldigt, hvis parterne er i familie med hinanden i lige linje eller søskende, hvis en af parterne er barn af en af den anden parts søskende, eller hvis en af parterne har adopteret den anden part. Hvis en af parterne var umyndiggjort, da de indgik ægteskabet, som følge af en afgørelse om fratagelse af retslig handleevne, er ægteskabet ugyldigt. Ægteskabet er også ugyldigt, hvis en af parterne var fuldt ud umyndiggjort, selv om der ikke var truffet en afgørelse om dette på tidspunktet for ægteskabet. Ægteskabet er ugyldigt, hvis parterne ikke var til stede sammen, da de erklærede sig villige til at indgå ægteskab. Hvis en af parterne er mindreårig, er ægteskabet ugyldigt. Mindreårige kan undtagelsesvist indgå ægteskab med forudgående samtykke fra barnets værge og den ungarske børneforsorg. Værgen og børneforsorgen må kun give deres samtykke i behørigt begrundede tilfælde, og kun hvis den mindreårige er mindst 16 år.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Hvis begge ægtefæller indgik et ægteskab, der senere er blevet omstødt, i god tro, vil retsvirkningerne af ægteskabet med hensyn til formuen være de samme som ved et gyldigt ægteskab. Når ægteskabet omstødes, kan parterne gennemtvinge deres krav på formuen i overensstemmelse med de samme regler, som gælder for skilsmisse bevilget af retten. Hvis kun en af ægtefællerne indgik ægteskabet i god tro, vil disse bestemmelser kun finde anvendelse på dennes anmodning.

Når ægteskabet er blevet omstødt, vil ægtefællerne beholde det navn, de brugte i ægteskabet. Hvis de ikke ønsker det, kan de underrette personregisterføreren efter omstødelsen. Hustruen må imidlertid aldrig bruge sin eksmands navn med "fru" foran, hvis hun ikke brugte navnet, da de var gift. Omstødelse af ægteskabet berører ikke faderskabsformodningen.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

Domstolene har enekompetence i sager om omstødelse af ægteskab og skilsmisse.

Hvis et ægteskab omstødes, eller der bevilges skilsmisse, skal retten træffe afgørelse om forældremyndigheden over og underholdspligt for mindreårige fælles børn, selv om der ikke er anmodet derom. Retten vil træffe afgørelse om relaterede spørgsmål (f.eks. ægtefællebidrag, brug af det fælles hjem, bodeling), hvis den anmodes om det. I modsat fald vil retten ikke træffe afgørelse om disse spørgsmål, som i stedet skal afklares af parterne i en aftale. Før eller under skilsmissesagen kan ægtefællerne anmode om mægling på eget eller rettens initiativ med henblik på at nå til enighed om uoverensstemmelser vedrørende deres forhold og ægteskabets opløsning. Den aftale, som parterne forhandler ved hjælp af mægling, kan indgå i retsforliget. Retten kan om nødvendigt forpligte forældre, som begærer skilsmisse, til at anvende mægling til løsning af relaterede spørgsmål for at sikre, at de når frem til en hensigtsmæssig aftale om forældremyndighed og det nødvendige samarbejde mellem parterne.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

For at opnå skilsmisse skal en ægtefælle indgive skilsmissebegæring mod den anden ægtefælle. Søgsmål om omstødelse skal anlægges af en ægtefælle mod den anden ægtefælle eller af anklagemyndigheden eller anden tredjemand, som har ret til at anlægge sag mod begge ægtefæller. Hvis den part, der anlægges søgsmål imod, er afgået ved døden, skal det anlægges mod en bobestyrer udpeget af retten.

Der anlægges søgsmål ved at indgive en begæring, som skal angive følgende: den kompetente ret, navne, adresser og rolle i sagen for parterne og deres eventuelle repræsentant(er), den rettighed, der ønskes fuldbyrdet, og de omstændigheder og beviser, der gøres gældende til støtte for denne rettighed, nærmere oplysninger om rettens beføjelser og kompetence samt en udtrykkelig anmodning (begæring) om en kendelse. Skilsmissebegæringen skal indeholde oplysninger om ægteskabet, eventuelle levende fælles børn og, hvis det er påkrævet, oplysninger om den pågældendes ret til at indgive begæring.

Begæringen kan også i bilagene omfatte dokumentation for ovenstående oplysninger samt dokumenter (eller kopier eller uddrag deraf) med de oplysninger, som ansøgeren har fremlagt som bevis, dokumenter om rettens beføjelser og kompetence samt andre omstændigheder, der skal tages hensyn til, bortset fra oplysninger, som kan verificeres med et id-kort. I sidstnævnte tilfælde skal det angives i begæringen.

I overensstemmelse med de almindelige bestemmelser om kompetence er det den ret, der har kompetence i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl, som har kompetence i skilsmisssager. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Ungarn, er det retten på hans opholdssted, der er kompetent. Hvis sagsøgtes opholdssted er ukendt eller i udlandet, er det den ret i Ungarn, inden for hvis retskreds han sidst havde bopæl, der er kompetent. Hvis bopælen ikke kan fastslås, eller hvis sagsøgte ikke havde nogen bopæl, skal sagen anlægges ved den ret, inden for hvis retskreds sagsøger bor, eller – hvis denne ikke har nogen bopæl – ved den ret, inden for hvis retskreds denne opholder sig. Endvidere er det den ret, der har kompetence i den retskreds, hvor ægtefællerne senest havde fælles bopæl, som har kompetence i sagen. Det betyder, at sagsøger kan vælge at indgive begæringen til den ret, som har kompetence efter de almindelige regler, eller den ret, der har kompetence på grundlag af ægtefællernes seneste fælles bopæl.

Hvis ingen kompetent indenlandsk ret kan udpeges til at prøve skilsmisssagen ifølge ovennævnte regler, vil distriktsdomstolen i Pest have kompetence. Når først en ægteskabssag er anlagt ved en bestemt ret, vil denne ret have enekompetence i eventuelle nye sager anlagt i forbindelse med samme ægteskab vedrørende ejendomsrettigheder.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Se under "[Retshjælp](#)".

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Afgørelsen kan appelleres. Der kan imidlertid ikke anlægges søgsmål med henblik på prøvelse eller ændring af domme om omstødelse af ægteskabet eller skilsmisse, for så vidt angår selve omstødelsen eller skilsmissten.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I henhold til artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2201/2003 kan domme, der er afsagt i en medlemsstat, automatisk anerkendes i de øvrige medlemsstater. Der stilles dermed som hovedregel ikke krav om anvendelse af en særlig procedure. I henhold til forordningens artikel 37 skal den part, der ønsker anerkendelse af en dom, fremlægge:

en genpart af dommen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed

den attest, som er omhandlet i forordningens artikel 39, som er udstedt af en ret eller myndighed i domsstaten på formularen i forordningens bilag I i forbindelse med en udeblivelsesdom mod sagsøgte også originalen eller en bekræftet genpart af det dokument, der godtgør, at det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den udeblevne part, eller et dokument, der angiver, at sagsøgte utvetydigt har accepteret dommen. I medfør af forordningens artikel 38 kan retten eller myndigheden fritage for kravet om fremlæggelse af de to sidstnævnte dokumenter, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst. Retten/myndigheden kan også kræve en oversættelse af dokumenterne, som skal vedføjedes ovennævnte dokumenter, hvilket de ungarske domstole og myndigheder generelt kan opfylde.

I henhold til artikel 21, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2201/2003 kan en berettiget part få fastslået, at en dom truffet i en anden medlemsstat ikke skal anerkendes. I så fald skal den part, der anmoder om anerkendelse, indgive anmodningen sammen med ovenstående dokumenter til den kompetente ret, som vil være distriktsdomstolen (*Járásbíróság*) i den regionale rets (*törvényszék*) retskreds på det sted, hvor modparten har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn (distriktsdomstolen i Buda for Budapest), eller, hvis modparten hverken har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn, distriktsdomstolen i byrettens retskreds på det sted, hvor den part, der anmoder om anerkendelse, har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn (distriktsdomstolen i Buda for Budapest). Hvis den part, der anmoder om anerkendelse, heller ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn, kan begæringen angives til distriktsdomstolen i Buda. Retten vil, hvor det er relevant, anvende bestemmelserne i forordningens artikel 28-36.

Hvis anerkendelse af dommen er nødvendig for ajourføring af Ungarns civilstandsregister, skal anmodningen om anerkendelse i medfør af forordningens artikel 21, stk. 2, indgives sammen med de ovennævnte dokumenter til personregisterføreren.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Det fremgår af artikel 21, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2201/2003, at en berettiget part kan få fastslået, at en dom afsagt i en anden medlemsstat ikke skal anerkendes. I dette tilfælde skal den part, der anfægter anerkendelse, fremlægge en genpart af dommen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, samt den attest, som er omhandlet i forordningens artikel 39, som er udstedt af en ret eller myndighed i domsstaten på formularen i forordningens bilag I. Den kompetente ret vil være distriktsdomstolen i byrettens retskreds på det sted, hvor modparten har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn (distriktsdomstolen i Buda for Budapest), eller, hvis modparten hverken har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn, distriktsdomstolen i byrettens retskreds på det sted, hvor den part, der anfægter anerkendelse, har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn (distriktsdomstolen i Buda for Budapest). Hvis den part, der anfægter anerkendelse, heller ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Ungarn, kan begæringen angives til distriktsdomstolen i Buda. Retten vil, hvor det er relevant, anvende bestemmelserne i forordningens artikel 28-36.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation finder anvendelse i Ungarn. Derfor vil den lov, som anvendes af Ungarns domstole i alle sager med et internationalt aspekt, være den lov, der foreskrives i forordningen. Forordningen giver – med visse begrænsninger – ægtefællerne ret til at aftale lovvalg (artikel 5-7), og der fastsættes udelukkende tilknytningsfaktorer for de tilfælde, hvor parterne ikke har truffet et gyldigt lovvalg (artikel 8-10).

Sidste opdatering: 04/07/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.